

Dam-apostel Van Rooy:

„DAMMEN MOET JE EIGENLIJK TEGEN IEMAND AAN WIE JE EEN HEKEL HEBT”

ROERMOND — Met W. C. van Rooy over de damsport praten zou je gemakkelijk een snipperdag kunnen kosten. Gemeenteambtenaar van Rooy (59) is — in de goede zin van het woord — een dam-fanatiekeling, een gedrevene voor de sport met de witte en zwarte schijven. „Over dammen kan ik altijd praten, — ik zou er boeken over vol kunnen schrijven. De damsport is 'n obsessie voor me, waar ik niet meer buiten zou kunnen”. Een feit is, dat de damsport van Rooy's leven beheerst heeft. Vanaf zijn twintigste zit de geboren Hagenaar in de dambeweging. In de residentie kwam van Rooy 25 jaar lang voor de hoofdklasser RDG uit. Met deze vereniging behaalde hij zevenmaal de nationale clubtitel.

Vraag van Rooy waarom hij dammen zo mooi vindt en hij wordt lyrisch: „De damsport kent partijen die ik vergelijk met een symfonie. Andere partijen zijn als een roman. Dammen is uitermate boeiend. Het fijne eraan is eigenlijk, dat je volkomen vrij bent. Dammen is individueel; je bepaalt zelf wat je doet en wat je laat. In het leven wordt bepaald wat je moet doen en moet laten. Bij dammen niet. Je hebt er ook geen arbiter bij nodig. De dammer is onafhankelijk.

Het is een strijd van twee personen tegen elkaar. Ook een strijd van hersens tegen elkaar. Een strijd die beheerst wordt door kennis, ervaring en moed, maar ook door listen en lagen, door lafheid van de een, door durf en

risico nemen van de ander.”

Van Rooy raakt er niet over uitgepraat: „Dammen is zo boeiend, zo intens, dat kun je niet uit een boek leren. Het is een kwestie van je hersens gebruiken en het regelmatig doen. Natuurlijk komt er ook eerzucht bij kijken. Wat heb ik er aan als ik twintig partijen tegen mijn schoonmoeder speel. Daar schiet je niets mee op. Je wilt ook echt zegevieren, je de beste tonen.

Weet je, dat je eigenlijk moet dammen tegen iemand waaraan je een hekel hebt. Zo iemand wil je op de knieën krijgen en als je dat lukt, dan ben je bevredigd.”

Sinds zijn komst naar Roermond, nu zeven jaar geleden, — heeft de heer van Rooy zich ontplooid als de grote promotor van de damsport in Midden-Limburg. De eerlijkheid gebiedt te vermelden: zonder succes. Wat zijn daarvan de oorzaken?

Van Rooy: „Succes heb ik alleen in Maasbracht gehad, waar nu een bloeiende damclub is. In Roermond heb ik al zoveel maal geprobeerd een club op te richten, maar het lukt gewoon niet. Het is eigenlijk onbegrijpelijk, want er bestaat toch wel animo. Vooral onder de jeugd. 't Beste bewijs daarvoor vormt wel de culturele manifestatie Speels — die een maand geleden in Roermond plaatsvond. Er is toen door honderden jongelui enthousiast gedamd. Ik heb die jongens allemaal gepolst voor een damclub: na „Speels” heb ik niets meer van hen gehoord. Weet je wat zo jammer is, dat de scholen niet meewerken. Ik heb via de

Limburgse Dambond brieven gestuurd aan alle hoofden van scholen boven het lager onderwijs. Geen enkele reactie; volgens mij hebben die brieven de leerlingen nooit bereikt. Hetzelfde is het geval met de damcursus van Teleac via de tv, die eveneens via de scholen de leerlingen wilde bereiken — zonder resultaat.”

Van Rooy — waarvan de Nederlandse wereldkampioen in de dertiger jaren Ben Springer — heeft gezegd: „als jij theorie had gehad was je kanshebber voor de wereldtitel” — wil al jaren in Roermond tot de oprichting van een damclub komen. „Vroeger is er eens een vereniging geweest. Door gebrek aan leden is die ter ziele gegaan. Ik wil vooral de jeugd erbij betrekken. Als ik zo'n twintigtal jongens enthousiast kon krijgen, dan zouden we meteen met een club kunnen starten. Oude leden hoef ik niet. Die zijn toch maar pessimistisch en zeggen slechts dat het toch niet lukt. Nee, de jeugd is het belangrijkste.”

Hoe komt het dat schaken in

ons land meer populariteit geniet dan dammen? (Landelijk bezien telt Nederland zo'n 9000 georganiseerde dammers — in Limburg zijn er dat ongeveer 500 en dan voornamelijk in het zuiden van de provincie). Van Rooy: „Omdat er zich over dammen een verkeerde, vastgeroeste mening gevormd heeft. Een kind kun je bijvoorbeeld een damspel geven. Het kan creatief zijn met de schijven; torens bouwen en ze in de vakken zetten. En kinderen doen dat ook. Zodoende heeft de mening postgevat, dat dammen een kinderachtig, naïef spel is. Bij schaken ligt dat anders. Geen enkele vader laat zijn kleuter met een schaakspel spelen. Hij is veel te bang dat het kind de kop van het paard afbreekt. Dat is een verschil. Het andere: bij dammen ken je geen rangen en standen, bij schaken wel.”

Dam-apostel W. C. van Rooy zou graag een damclub oprichten in Midden-Limburg. Een vereniging met veel jeugd. Geïnteresseerden kunnen terecht in de Mozartstraat 113 in Roermond.

HANS STRAUS